

Dve minuti za bistvo

Tokratno pismo pišem v majhni pisarni Evropskega parlamenta (EP) v Strasbourgu s pogledom na okroglo dvorišče, ki je deset nadstropij pod mano. Stavba je atraktivna, oblikovana v obliki valja. Na njegovem obodu so majhne, skorajda špartanske poslanske pisarne, ki objemajo okroglo dvorišče s skulpturo prav v središču. Na tem dvorišču obiskovalci prav radi zapojejo, saj je akustično. Tako lahko samo odprem okno in prisluhnem koncertu španskih, grških, poljskih, italijanskih, mnogokrat tudi slovenskih pevcev. Pravilno ste uganili – objekt je načrtovan bolj za turiste kot za učinkovito delo. Pravzaprav nas to spremlja na vsakem koraku v tednu plenarnega zasedanja. Prav zato je Strasbourg resnično lepo mesto, turisti o njem govorijo v presežkih, poslanci pa nismo nič kaj zadovoljni s tem svojim drugim sedežem, kamor se za en teden selimo vsak mesec.

Zakaj poslanci EP delamo v Bruslju in Strasbourgu? Se delo na obeh sedežih razlikuje? Zakaj se ne odločimo samo za en sedež, saj bi s tem prihranili okrog 200 milijonov evrov davkoplačevalskega denarja letno? Evropska unija, kakršno poznamo danes, je rezultat dolgega razvoja, ki sega v leta po drugi svetovni vojni. Politiki so za nemirno, od vojn izčrpano Evropo iskali model, ki bi zagotovil trajni mir in njenim

prebivalcem omogočil lepše in boljše življenje. Tako se je rodila ideja o sodelovanju na področjih premoga in jekla, ki sta bili tedaj ključni surovini za razvoj gospodarstev. Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo (ESPJ) je bila podpisana leta 1951, nekaj let kasneje, leta 1957, pa sta bili podpisani še pogodbi o Evropski gospodarski skupnosti in Evropski skupnosti za atomsko energijo. Takrat

Dr. Romana Jordan Cizelj, slovenska poslanka v Evropskem parlamentu

je bilo predvideno, da naj bi imele vse inštitucije ESPJ svoj sedež v Bruslju, a se s tem niso strinjale vse države ustanoviteljice. Tako je obveljal kompromisni predlog, da naj bo to Strasbourg, mesto, ki je simbol francoskone-mške sprave. Kasneje se je vedno več dejavnosti pre-

selilo v Bruselj, kjer danes delujeta Evropska komisija in Svet EU (ministri), tudi EP večino svojega dela opravi v belgijski prestolnici. Toda pogodbe EU nas zavezujejo, da moramo svoje plenarno zasedanje 12-krat letno opraviti v Strasbourgu.

Zasedanje v Strasbourgu pomeni vsak mesec velik logistični zalogaj, veliko stane in pomeni onesnaževanje sicer okoljsko zelo napredne Evrope. Zato imajo pobude, naj EP deluje zgolj v eni od prestolnic, vedno veliko podporo. Tudi sama sem jim naklonjena. A žal smo menda edini parlament na svetu, ki o svojem sedežu ne more sam odločati. Besedo pri tej odločitvi imajo države članice in njihovi ministri.

Sicer pa so dnevi plenarnega zasedanja vedno polni zanimivih političnih vsebin do poznih nočnih ur. Poslanci moramo biti na plenarnih nastopih izredno disciplinirani, saj dobimo na voljo za razpravo največkrat zgolj dve minuti. Zato si bese-dilo praviloma zapišemo. Biti moramo namreč zelo

osredotočeni, da v tako kratkem času poudarimo bistvo. Zato so tovrstne razprave mnogokrat dolgočasne, bolj pričevanja o svojih pogledih in opravljenem delu na določeno temo kot pa živahne izmenjave stališč; slednje pa se dogaja na zasedanjih odborov in neformalnih sestankih.

Ta teden razpravljamo o odzivu EU na gospodarsko-finančno krizo, o minulem

madžarskem in prihajajočem poljskem predsedovanju, o energetskega infrastruk-turi za leto 2020 in pozneje, o zagotavljanju informacij potrošnikom, o možnostih za omejevanje gensko spremenjenih organizmov v državah članicah ... Vse teme so evropske, a zanimive tudi za Slovenijo. Pa je kdaj naša država posebej omenjena? Da. Ta teden bomo potrdili uporabo sredstev iz solidar-nostnega sklada za pomoč Sloveniji v poplavah leta 2010.

PISMO IZ ...

Pismo iz Bruslja, Ljubljane, Aten, torej iz različnih prestolnic sveta in iz mest različnih držav na zemeljski polobli (od Združenih držav Amerike, Velike Britanije, Kitajske ...), bomo v Novem tedniku objavljali ob petkih. K pisanju pisma o življenjskem in delovnem utripu v tujini vabimo različne bolj in manj znane posameznike, ki imajo korenine na Celjskem. V juliju se nam s pismom iz Bruslja oglašča evropska poslanka dr. Romana Jordan Cizelj. Sredi julija nam bodo pisali iz Romunije, potem pa ... No, vsega vam ne izdamo, vas pa v uredništvu prijazno vabimo, da nam na e-naslov tednik@nt-rc.si ali morda osebno sporočite, kje v svetu živite kdo od vaših sorodnikov, znancev, prijateljev, in povabili ga bomo, da kakšno (elektronsko) pismo napiše tudi za Novi tednik.